



# ÚŠMEV



OBČASNÍK Základnej školy, Mierové námestie, Handlová

šk. rok 2021/2022

číslo 2

## Deviataci o 10 rokov! Kde sa vidia?



Súkromné kino

**Novinky  
ŠBK**

## 1. a 4. miesto v PROSLAVIS



**Naše futbalistky**

## Talentovaná Mat'a

## Pomoc hasičov počas pandémie



Rodokmeň  
od roku  
1400



**DETI  
det'om**

Žiacky parlament má novú koordinátorku

## OCHUTNÁVKA ČÍSLA 2 PO TÍNEĎŽERSKY

Ahojte, severáci!

Opäť sa vám po čase hlásime s novým číslom nášho Úsmevu a aj s novou dobrou správou! Po 2 rokoch obmedzení, ktoré boli veľmi náročné na vydávanie časopisu, sme opäť čosi mohli tvoriť spolu v škole. Opatrenia sa uvoľnili, školské aktivity sa znovu rozbehli a aj vďaka tomu sme vám mohli „upiecť“ toto brutálne nabombené číslo. A čím sme ho naplnili? „Plnkami“ najrôznejších príchutí.

**Zúročenie dvojročnej práce našich malých aj veľkých redaktorov.** Naše časopisy znovu získali ocenenia v celoslovenskej súťaži školských časopisov PROSLAVIS. Zaujíma vás, aké umiestnenia sme získali?

Listujte a čítajte!

**Zábavné sci-fi o budúcom živote,** ktoré napísali naši deviataci. Ste zvedaví, kde sa vidia o 10 rokov?

Listujte a čítajte!

**Ona má ale že total talent.** Nevenuje sa síce športu, ale podáva úžasné výkony v oblasti umenia. Pýtate sa kto? Chcete vidieť, aké krásne diela vytvorila?

Tak listujte a čítajte!

**Pani učiteľka Janka Hlinková sa stala novou šéfkou žiackeho parlamentu** a nám sa ju podarilo vyspovedať. Zaujíma vás, aké má plány a ako sa jej pracuje so žiackym parlamentom?

Listujte a čítajte!

**Boli sme v kine!** Po dlhej dobe sa nám konečne podarilo vychutnať si kultúrny zážitok aj inde ako doma v telke. Že ako bolo?

Listujte a čítajte!

**Prekvapenie na obvodovom kole vo futbale starších žiakov.** Chcete vedieť, ako sa našim babám zadarilo?

Listujte a čítajte!

Samozrejme, ešte niečo nesmie v našom časopise chýbať. Vedeli by ste si tipnúť, čo to je? Ak ste tipovali športové informácie zo školského basketbalového klubu, tipovali ste správne. **ŠBK má za posledné mesiace niekoľko noviniek,** takže ani jeho strana v Úsmeve nezostala prázdna. O čo ide?

Listujte a čítajte!

Lahodnú „príchut“ celému časopisu dodávajú **stránky s dielami našich malých umelcov.**

Tak čo? Dobrá ochutnávka?

Že nestačilo?

S tým som počítala! Tak už neváhajte, prevráťte stranu a zahryznite sa do chutných príbehov našej školy.

Pohodičku pri čítaní vám praje

**Šárka Štupáková**

## ROZHOVOR s novou koordinátorkou žiackeho parlamentu

Od septembra 2022 má náš žiacky parlament novú koordinátorku. Stala sa ňou pani učiteľka Jana Hlinková. A tak sme ju poprosili o rozhovor.

### 1. Ako ste sa dostali k tejto funkcii?

Bola som oslovená priamo pani riaditeľkou, či by som sa tejto funkcie neujala po pani učiteľke Štupákovej. A ja som s tým súhlasila, keďže rada pracujem s deťmi a nerobí mi to problém.

### 2. Ako Vám zmenila táto funkcia fungovanie v škole?

Tak, okrem toho, že mi pribudli povinnosti nad rámec mojich učiteľských i triednických, nepociťujem túto funkciu ako záťaž alebo ako niečo, čo by bolo extrémne navyše alebo extrémne náročné. Rada pracujem so žiakmi aj nad rámec, hlavne keď vidím, že sú aktívni a chce sa im. Vtedy je to pre mňa aj také motivačné.

### 3. Pomáhajú Vám žiaci, ktorí sú v žiackom parlamente?

Žiaci sú veľmi nápomocní, niekedy by chceli pomáhať všetci naraz, ale to sa, samozrejme, nedá, takže si musíme vybrať, kto bude pri ktorých akciách pomáhať. Žiaci sú ale naozaj aktívni a kreatívni. Vždy, keď ich požiadam o pomoc, nikdy nie je problém s tým, že by odmietli alebo by nebol niekto ochotný.

### 4. Aké plány a aktivity má žiacky parlament v najbližšej dobe?

V marci volíme na škole TOP učiteľa, keďže bude Medzinárodný deň učiteľov, potom nás čaká napríklad Svetový deň vody a v apríli máme aj Deň Zeme.

### 5. Vzhľadom na situáciu sa členovia žiackeho parlamentu nemohli stretávať osobne. Ako prebiehali online zasadnutia?

Bolo to určite ťažšie, aj účasť bola nižšia, samozrejme, lebo nie každý sa mohol v stanovenom čase zúčastniť na online stretnutí. Deti mali popoludní rôzne iné povinnosti. Dúfam, že si už najbližšie zasadnutia spravíme klasicky - prezenčne. Určite je to lepšie aj pre členov. Lepšie sa im vyjadrujú ich názory, podľa mňa, keď sú všetci spolu, aj sa im diskutuje ľahšie. Na online stretnutiach sa každý viac-menej hanbil, na prezenčných stretnutiach sú členovia určite otvorenejší.

### 6. Vidíte nejaké výhody v tom, že ste koordinátorka žiackeho parlamentu?

Výhodou je užšia spolupráca s niektorými žiakmi, ktorí sú zástupcami jednotlivých tried, ako aj to, že sa viac dozviem o žiackych názoroch alebo aj o problémoch, ak nejaké majú.

Ďakujem za rozhovor.

Pani učiteľku vyspovedala Simona Arbetová, 9.ročník



Pani učiteľka Hlinková so svojou triedou



## V PROSLAVIS 2021 sme opäť uspeli!

Ako už iste viete, naše školské časopisy Úsmev a Noviny ŠKD sa každoročne zapájajú do celoslovenskej súťaže školských časopisov PROSLAVIS. Tohtoročné vyhodnotenie súťaže však bolo trochu iné. Pre pandémiu sa súťaž v roku 2020 nevyhodnocovala, preto sa organizátori rozhodli v januári 2022 vyhodnotiť najlepšie časopisy za posledné 2 roky.

Redaktori oboch našich časopisov sa však pandémiou nedali zastrašiť. Dva roky usilovne písali články, vyzvedali zaujímavosti, zisťovali výsledky súťaží, písali, tvorili. Napriek dištančnému vzdelávaniu sa im podarilo vytvoriť niekoľko pekných čísel. Nové námety hľadali najmä v domácom prostredí. A ich práca nakoniec priniesla zaslúžené ovocie.

Časopis Noviny ŠKD už piatykrát po sebe získal ocenenie. Tento rok sa šikovným „družinárom“ podarilo napísať také skvelé články, že ich časopis obsadil úžasné **1. MIESTO!**

Ani my, druhostupniari, sme však nezostávali pozadu. V kategórii školských časopisov ZŠ, kde je každoročne najväčšia konkurencia, získal náš časopis ÚSMEV krásne **4. MIESTO**.

Odborná porota pochválila náš časopis za zrozumiteľné a ľahko zapamätateľné texty. Rovnako sa jej páčili zaujímavé témy a školské aktivity, o ktorých sme v časopisoch písali.

A aké bolo písanie článkov počas obmedzení a online vzdelávania? Písať počas obdobia karantény, keď sa nám mnohým nechcelo ani vstávať na vyučovanie, bolo veľmi ťažké. Nekonal sa veľa školských aktivít, preto bola väčšina článkov o domácich aktivitách – o projektoch, využívaní voľného času, dojmach z dištančného vzdelávania. Ja som napríklad písala o tom, ako sa dal zmysluplne tráviť čas, keď sme nemohli chodiť do školy ani na krúžky. Môj článok „Zostať doma nemusí byť vždy pohroma“ bol uverejnený aj v mestských novinách Handlovský hlas.

Pani učiteľka Michaela Ňochová, ktorá má časopis Úsmev na starosti, sa však v tejto ťažkej situácii nevzdala. Snažila sa nás motivovať do práce a udržať tak časopis nejaký pri živote. A podarilo sa jej to na jednotku. Za to jej patrí veľká vďaka.

Ďakujem aj celému skvelému tímu redaktorov za všetky napísané články v uplynulých rokoch. Ročníky 2020, 2021 sa určite zapíšu do histórie nášho Úsmevu ako výnimočné – „COVIDOVÉ“. Ale pevne verím, že to budú už navždy posledné čísla s takýmto prívlastkom.

Sárka Štupáková, 8. ročník



## Spomienka na dobrý čin alebo DETI DEŤOM

Ešte pred Vianocami nám na jednom online zasadnutí žiackeho parlamentu pani učiteľka Hlinková povedala, že sa môžeme zapojiť do charitatívnej aktivity, ktorú vymyslela handlovská dobrovoľnícka organizácia Krekáč. Volala sa VIANOČNÁ LÁSKA. Najprv som nevedela, čo to znamená. Potom som sa dozvedela, že je to niečo podobné, ako sme v škole minulý rok pripravovali vianočné škatuľky pre seniorov. Ale Vianočná láska sú vianočné prekvapenia pre deti v handlovskom detskom domove.

Keď nám skončilo zasadnutie žiackeho parlamentu, hneď som napísala o tejto aktivite do triednej messengerovej skupiny. Opýtala som sa spolužiakov, či sa



chceme zapojiť a potešiť deti v detskom domove. Potom som napísala do skupiny, kto môže ako pomôcť a čo všetko by sme do krabice pre deti mohli vložiť.

Na druhý deň som prišla do školy a žasla som, keď som videla, čo všetko moji spolužiaci a spolužiačky priniesli. Niektorí už rovno doniesli ozdobené krabice, iní školské potreby, kozmetiku či rôzne drobnosti pre potešenie. Samozrejme, nechýbali ani sladkosti. Dokopy sme v triede naplnili 3 krabice. Za školu sme organizácii odovzdali celkom 11 škatuľ a veľmi sme sa tešili, že sme takto mohli ukázať naše dobré srdcia.

Amália Štupáková, 5. ročník



Krekáč

8. decembra 2021 · 🌐

👏👏 Máme veľkú radosť, že balíčky pre deti z CDR (Centrum pre deti a rodiny) nám pribúdajú a vďaka Vám im ukážeme, že aj na nich myslíme počas najkrajších sviatkov v roku 🎄👏 Veľká vďaka patrí Základnej škole Mierové Námestie za balíčky, ktoré vytvorili spolu pani učiteľka s žiakmi a odovzdali nám ich plné lásky a šťastia pre deti z CDR 🧡❤️

## Ako vidíme svoju budúcnosť my, (skoro)ABSOLVENTI? (1.časť)

„Blíži sa váš odchod zo základnej školy. Kam povedú vaše kroky, čo chcete v živote dosiahnuť, kým sa chcete stať a kde sa vidíte o 10 rokov?“ – opýtala sa nás raz na hodine slovenčiny pani učiteľka Štupáková a vyzvala nás, aby sme jej o svojich predstavách a snoch napísali v rámci dobrovoľnej tvorivej úlohy. Téma nás zaujala. Písali sme ju s radosťou a zároveň sme sa aj fajn zabavili, keď sme sa snažili predstaviť si svoj život o 10 rokov. Občas sme síce trochu „uleteli“, ale pani učiteľka povedala, že snívať je vždy dovolené a je to OK. Tak teda, tu je prvá časť našich predstáv, plánov a snov. ☺



### „V 25-ke sa budem venovať interiérovému dizajnu a vlastniť malú kaviarničku“

Už od prvej triedy bola mojím obľúbeným predmetom výtvarná výchova. Neskutočne ma bavilo kresliť podľa mojej fantázie a vypracovať výkres, aby bol čo najdokonalejší. Pamätám si, ako som každý jeden deň ukazovala mojej mamine alebo babke, čo som nakreslila, pretože som s tým bola nadmieru spokojná. Myslím si, že práve toto mi určilo smer, ktorým pôjdem ďalej. Aj dnes si sadnem za stôl a tvorím, či sú to projekty do školy, ľahké ručné práce alebo hocikaké malé výkresy. Len tak pre seba.

Vždy som chcela robiť, čo ma baví, a preto si chcem vybrať školu tak, aby som sa tým mohla riadiť aj po zvyšok života. Najviac naklonená som ku školám, kde svoju kreativitu môžem ďalej rozvíjať, naučiť sa nové veci a posúvať samu seba ďalej. K tvorivosti ma, mimochodom, pritiahla moja mamina. Byť či pre dvoma rokmi dom si nadizajnovala úplne sama. A ja som tak potichu pozerala, ako to robí, a brutálne ma to fascinovalo.

No a teraz som už tu, pomaly sa chystám ukončiť základnú školu. Sladká, no nepríjemná devina. Každý učiteľ trochu vyzvedá, kam povedú naše ďalšie kroky. No a ak ide o mňa, rada by som išla na strednú školu zameranú na interiérový dizajn. Na Slovensku je dosť súkromných či verejných škôl so zameraním na interiérový dizajn, stačí si „len“ správne vybrať a „len“ úspešne absolvovať prijímačky. Po skončení strednej to vidím asi tak, že vyskúšam aj vysokú, aby som sa dizajnu mohla venovať aj ďalej v živote. A po štúdiu by som si okrem práce chcela plniť moje malé detské sny. Napríklad sen o tom, že vlastním malú kaviarničku v meste na okraji centra, kde sa ľudia chodia zahriať, upokojiť a vychutnať si príjemné chvíle, či už sami, alebo so svojimi najmilovanejšími a najbližšími...

Píše sa rok 2032 a ja mám 25 rokov. Žijem síce v uponáhľanom svete, ale vychutnávam si taký život, aký som vždy chcela. Vytvorila som si svoje bezpečné miesto, svoju vysnívanú malú kaviarničku. S láskou som si ju sama nadizajnovala a upravila tak, aby toto miesto každému mohlo pripomínať, že sny sa plnia. MOJA kaviarnička, do ktorej človek vojde a pocíti pokoj a vôňu domova.

Popri manažovaní kaviarne stále zlepšujem svoje schopnosti a posúvam sa s dobou v práci dizajnerky. Mám vlastný ateliér, kde sa rodia krásne nápady. Ľudia mi zverujú svoje budúce domy a byty. Za zarobené peniažky cestujem po svete a spoznávam nových ľudí, zvyky a kultúru. Užívam si prítomné chvíle. Plánujem sa však časom usadiť v mojom rodnom meste alebo v mojej vysnívanej Prahe.

Mám pri sebe niekoho, kto žije tento typ života so mnou, a plánujem s ním spoločne pretancovať celý život. To chce asi každý – žiť šťastne a v láske - presne ako v rozprávke.

Asi takto sa vidím o 10 rokov. Ale ani zďaleka netuším, či niekedy naozaj prejdem cieľovou rovinkou až do cieľa. Nič však nie je nemožné. Malá iskrička nádeje, že dosiahneme to, po čom túžime, je tu vždy.

*Lucka Gaherová*

### „Chcel by som pracovať v zdravotníctve a mať vlastnú kliniku“

Mojím snom je študovať na zdravotnej strednej aj vysokej škole. Po štúdiu by som chcel pracovať v zdravotníctve. Táto práca by ma naplňovala, pretože rád pracujem s ľuďmi. Mojou túžbou je časom mať aj vlastnú súkromnú kliniku na Slovensku.

Keďže som rodinný typ, chcem mať aj rodinu. Rád by som býval v dome, ktorý by som si postavil niekde v malej peknej dedinke. Mám veľmi rád zvieratá, preto by som určite nejaké choval. Mojou túžbou je aj cesta okolo sveta, ktorú by som absolvoval na vlastnom súkromnom lietadle. V horách by som chcel mať malú útulnú chatku so záhradkou a pri nej vlastný lyžiarsky vlek s pekným upraveným svahom. ☺

*Samko Boško*

## Za život, ktorý som prežila, budem v 25 rokoch vd'ačná“

Mám 25 a často sa zamýšľam, aké to bolo na základnej škole, deviaty ročník a voľba strednej školy, vlastne, možno aj mojej celej budúcnosti. Keď som sa rozhodovala, akým smerom pôjde môj život, nebolo to najľahšie rozhodovanie. Ale viem, že som si vybrala dobre.

Fotografický dizajn, to je tá škola, ktorá mi umožnila robiť niečo, čo ma baví zo všetkého najviac - fotenie. Fotenie bola moja záľuba už od 6.ročníka, vedela som, že to bude moja budúcnosť. Aj sa tak stalo. S každou fotkou som sa vedela vyhrať a vždy, keď som videla ktorúkoľvek vydarenú, napĺňal má pocit šťastia. Teraz mám úžasný život s priateľom, ktorý ma podporuje a pomáha mi vo všetkom. A hlavne chápe, čo ma baví. Otvorila som si svoj vlastný ateliér, v



ktorom sa naplno venujem mojej „láske“. Ale najkrajšie zážitky mám z fotenia svadieb. Je to pre mňa neopísateľný pocit. Každá jedna nevesta je jedinečná niečím iným, a to robí moje fotografie ešte výnimočnejšími. Neskutočne si užívam aj fotenie vianočných alebo akýchkoľvek iných rodinných udalostí. Ak je rodina navyše šťastná, na fotenie sa teším o to viac.

Som na seba pyšná, že som sa vybrala smerom, ktorý ma baví, napĺňa a mám okolo seba svoju rodinu, ktorá ma chápe a podporuje. Nebolo najľahšie sa dopracovať až sem, ale za život, ktorý som prežila i žijem, som vd'ačná.

*Paulínka Kaczová*

## „V roku 2032 budem so svojim životom určite spokojná“

Najskôr som chodila na základnú školu, potom na Dopravnú akadémiu v Trenčíne. Počas štúdia som praxovala vo firme, kde som nadobudla prvé pracovné skúsenosti. Keď som doštudovala, mala som možnosť pracovať vo firme zameranej na oblasť dopravy. Šancu som využila a som rada, že tu môžem pracovať. Táto práca ma baví a tiež mám dobrý kolektív, čo je podľa mňa hlavné. V tejto práci dobre zarábam, chodím tam s radosťou.

Popri práci som si našla aj môjho priateľa. Je veľmi milý a pozorný. Robí ma šťastnou, podporuje ma a dáva mi veľa lásky. Vo všetkom sa mi snaží pomôcť, je tu vždy pre mňa, aj keď nemám veľmi dobrú náladu. Bývame spolu vo veľkom dome v dedinke pri Bratislave. Máme jedného psa a mačku. Veľa spolu cestujeme. Navštívili sme už Paríž, Mexiko, Zanzibar, Anglicko. Chceli by sme navštíviť napríklad aj New York, Californiu, Los Angeles a Austráliu. Do budúcnosti plánujeme 2 deti, s ktorými by sme tiež radi chodili na dovolenky. náš spoločný voľný čas trávim na večeri, v kine, niekedy na párty alebo s našimi spoločnými kamarátmi. Keď nie som s priateľom, chodievam často na nákupy, s kamarátkami na kávu, ale občas aj na víno. Niekedy chodím do „posilky“ alebo na návštevu k rodičom. Som veľmi vd'ačná za to, aký život žijem, za môjho priateľa a kamarátov.

*Nelly Homolová*

## „Dôležité je dostať sa na strednú a vážiť si prácu, ktorú dostanem“

Je čas vybrať si svoju budúcu školu. Nie je to také ľahké, ako to vyzerá, lebo stredná škola môže zmeniť všetko. Niektorí ľudia si už od mladého veku vyberajú svoje vysnívané povolanie, za ktorým sa aj v neskoršom veku ženú. A tu nastáva problém: Čo ak ja netuším, čo chcem robiť?

V minulosti som mala mnoho predstáv, čím budem, keď budem veľká - napríklad učiteľka v škôlke, maliarka či aj prekladateľka, no pre isté udalosti je mi to od 6. ročníka jedno. Pre moje rapidné zhoršenie známkov nemám veľmi na výber. A taktiež som o veľa vecí stratila záujem. Naozaj mi nezáleží na tom, čo budem robiť, v prvom rade je teraz pre mňa dôležité sa na nejakú školu vôbec dostať. Aj keď to bude možno len škola s najnižším hodnotením. Je dôležité si uvedomiť svoju chybu a dôsledky, ktoré s ňou prídu.

Čo je teda to najviac podstatné? Dostať sa na nejakú strednú školu, ukončiť ju a vážiť si tú prácu, ktorá sa mi ponúkne. Na množstve zarobených peňazí naozaj nezáleží. Dôležité je, či vás práca baví alebo nebaví. A čo smer? Ten sa naozaj nedá určiť. Vďaka našim rozhodnutiam sa budúcnosť mení a my s ňou. Myšlienky a rozhodnutia potrebujú čas, pokiaľ sa chceme pohybovať tým správnym smerom. Je preto podstatné najskôr dobre nad svojimi voľbami porozmýšľať a až potom sa podľa nich aj zariadiť. Veľa šťastia, moje budúce ja!

*Paulínka Fraitová*

**„Sám som zvedavý, čo bude o 10 rokov“**

Na strednú školu by som chcel ísť na SOŠ Handlová. Alebo na drevársku školu vo Zvolene. Chcel by som študovať odbor programátor alebo mechanik počítačových sietí. Znie to celkom zábavne a ide o duálne vzdelávanie, kedy by som mohol popri štúdiu aj pracovať v nejakej firme. Hlavný dôvod, prečo chcem študovať na SOŠ v Handlovej, je, že tam plánujú študovať aj moji kamaráti. Keď doštudujem, budem môcť pracovať v strojárkej firme za strojmi alebo na počítači.

Môj život o 10 rokov vidím asi takto: Žijem sám niekde v centre mesta. Programujem hry, webové stránky alebo niečo podobné. Sám som zvedavý, čo sa za tých 10 rokov naozaj stane.

*Dušan Šimko*

**„Stat' sa tým, kým chce človek byť, nie je vôbec ľahké“**

Odmala som túžila po mnohých povolaniach. Raz som chcela byť policajtkou, potom tanečnicou a vysnívala som si aj také „normálne“ povolania, o ktorých deti bežne snívajú. Časom som si začala uvedomovať, že stať sa tým, kým chcem byť, nie je také ľahké. Zároveň sa začali vekom meniť aj moje priority a túžby. Uvedomila som si, čo ma naozaj baví a čomu by som sa chcela venovať. Zmenilo to aj môj postoj.

Mojím dlhodobým snom je v dospelosti sa venovať "číslam", rada by som sa na to zamerala najviac, ako sa dá. Chcela by som vyštudovať školu, ktorá má byť bavivá a naplňovať. Čo je ale trochu komplikované, keďže si neviem vybrať školu. Príde

mi, že v našom veku ešte nevieme, čo by nás naplňovalo na 100%. I keď sa o tom často rozprávame, nie je to také ľahké sa správne rozhodnúť. Vieme, že potrebujeme mať dobrý základ do života, na výbere strednej školy teda dosť záleží. Lenže dostať sa tam, kam aj chcem, znamená úspešne ukončiť základnú školu a prejsť cez prijímacie skúšky. Pre našu generáciu to nebude najľahšie, keďže sme hlavné ročníky študovali dištančne. Poznatky nám do hláv išli ťažko, hoci sa učitelia na online hodinách snažili. Doma na nás rodina tiež tlačila. Snažili sme sa, koľko sa dalo, hádam naša snaha na niečo bude. Blíži sa čas urobiť všetko pre našu budúcnosť.

A kde sa v nej vidím o 10 rokov? Mám 25, vlastné zázemie a žijem celkom pekný život. Pracujem ako účtovníčka pre nejakú firmu alebo firmy, lebo ma od detstva bavilo robiť s číslami. V práci mám dobrý kolektív a chodím tam s radosťou. Pred tým, ako som sa dostala na moju pracovnú pozíciu, som musela vyštudovať ekonomickú školu. Ešte pred ňou som po strednej absolvovala aj nadstavbu. Obe školy mi dali veľa skúseností a vedomostí, ktoré využívam.

Počas školy som si našla svojho priateľa. Je veľmi pozorný, milý, má zmysel pre humor, ale hlavne ma moc ľúbi. Začali sme rozmýšľať aj nad spoločnou budúcnosťou. Priali by sme si presťahovať sa do malého domčeka na dedinu. Chceli by sme mať dve deti a psa. Myslíme si ale, že na deti ešte máme čas, takže si chceme užiť "slobodu". Kedysi sme spolu chodili na párty, ale teraz sme skôr za výlety. Plánujeme aj vzdialenejšie cesty mimo Slovenska. Chceme navštíviť Monako a Anglicko. To sú naše najväčšie sny. Časom by sme sa chceli aj zobrať, ale nechceme to naháňať. Môj voľný čas, keď nie som s priateľom, vyplňam tancom, hudbou a fitkom alebo ho trávim s rodinou.

*Iva Petrušková*

**„V budúcnosti budem pracovať ako projektant rodinných domov a cestovať po svete“**

Pracujem ako projektant rodinných domov vo svojej rodinnej firme. Po dokončení základnej školy som išiel na Strednú stavebnú školu v Banskej Bystrici na odbor stavitel'stvo. Po maturite som pokračoval v štúdiu na vysokej škole, kde som sa po jej úspešnom absolvovaní aj zamestnal, kým som si nezaložil stavebný podnik.

Po skončení štúdia som si našiel milú a rozumnú ženu. Máme 2 malé deti, staršieho syna a mladšiu dcéru. Staviam poschodový rodinný dom. Mám rád cestovanie, preto by som chcel s rodinou aspoň každé dva roky cestovať po svete a navštíviť neznáme miesta v zahraničí. Aby som si toto všetko mohol dovoliť, musím pracovať čo najlepšie.

*Matej Gaher*

# Za vysvedčenie do kina

Školské výlety, exkurzie, návšteva divadiel, múzeí. Toto všetko sme si v čase korony museli odpustiť. Preto nás veľmi potešilo, keď sme sa po 2 rokoch dostali zo školy opäť na kultúrne podujatie. Pani učiteľka Gašparičová vybavila pre ôsmakov a deviatakov „súkromné“ kino. Ako darček k polročnému vysvedčeniu.

A tak 31. januára handlovský dom kultúry iba pre „severákov“ premietal nový muzikál **WEST SIDE STORY**, ktorý spracoval Steven Spielberg. Ide o novšie spracovanie muzikálu z roku 1961. Film má približne 150 minút.

Príbeh sa odohráva v Amerike a točí sa okolo dvoch nepriateľských amerických gangov, ktoré žijú v jednej oblasti a navzájom sa napádajú. Ide o Tryskáčov, ktorí tam odjakživa bývali, a ich vodcom je Riff. A o Žralokov - Portorikáncov, ktorí sú vlastne prisťahovalci, ale Tryskáči ich nechcú prijať na „svojom“ území. Ich vodcom je Bernardo. Tieto dva gangy medzi sebou súperili o územie a nikto nechcel ustúpiť. Hlavnými postavami sú Portorikánka Mária, sestra Bernarda, a Tony, ktorý patril k Tryskáčom. Mária a Tony sa do seba zaľúbili. To však vedie medzi dvomi gangami k ešte väčšiemu sporom, ktoré môže vyriešiť už len veľká bitka. Zaľúbenci sa pokúšajú oba gangy zastaviť, ale nepodariť sa im to a celý konflikt končí tragicky.

## 2 DIVÁCKE DOJMY

**1:** „Páčila sa mi dramatickosť filmu, skoro vždy sa tam niečo dialo, riešil sa napríklad nejaký problém alebo konflikt, prejavovali sa emócie. Myslím si, že keby v muzikáli toľko nespievali, nebol by až taký dlhý. Ale na druhej strane, je to muzikál, takže sa tam tie pesničky hodili a mali svoju úlohu. Veľmi sa mi páčilo, že pri konflikte sa postavy hneď nebili, ale namiesto bitky tancovali. A aj to, ako kvalitne tí herci tancovali, bolo super. Ich pohyby a synchronizácia boli neskutočne pekné. Niektoré pesničky ma trochu nudili, ale niektoré boli zas také zaujímavé, že vynahradili nižšiu pútavosť tých ostatných. Záver obsahoval veľa emócií, najprv to vyzeralo, že všetko skončí šťastne, ale... Odrazu sa dej prudko obrátil, takže koniec bol smutný. A taký koniec som veru neočakávala, lebo sa zopár smutných vecí stalo už v priebehu deja. Neočakávaný záver urobil však tento muzikál výnimočným.“

**2:** „Oceňujem výber pekných a dobrých hercov, ktorí svoje roly zahrali naozaj super. Bolo na nich vidieť, ako sa vžili do príbehu, ktorého námet sa mi, mimochodom, veľmi páčil. Tiež sa mi páčilo prostredie, kulisy a kostýmy, ktoré použili pri natáčaní. Vo filme dobre vyzneli aj neprekladané španielske časti viet, ktorých obsah sme sa neskôr dozvedeli až z kontextu. Udržovalo nás to v napätí. Taktiež mi padlo vhod národnostné oddelenie skupín (odlišnosť vonkajších



znakov), lebo asi by som si inak nezapamätala, kto patril do ktorého gangu. :)

Zdalo sa mi, že pesničky bolo v muzikáli trochu priveľa a otravovalo ma to pri pozeraní. Film sa mi potom zdal zbytočne dlhý. Čiže, ja by som určite zopár pesničiek vypustila alebo skrátila. Nepáčilo sa mi, že postavy miestami robili nelogické a unáhlené veci (ale nakoniec, tak je to aj v živote občas). A tiež sa mi nepáčilo ukončenie filmu. Ja by som ho zakončila takto: Roztržitého Tonyho, ktorý si neoverí informáciu o tom, či Máriu naozaj zabili, ale hneď sa rozbehne pomstiť sa, by som vymenila za rozvážneho Tonyho, ktorý počká, či Mária nepríde v dohodnutý čas na dohodnuté miesto. Mária by prišla, a potom by sa Tony s ňou nenápadne vytratil. Ale, ak teda (podľa scenára) uveril klamstvu, bežal pomstiť Máriu a zistil, že je živá, mohol sa podľa mňa aspoň pokúsiť nejako zabrániť tomu, aby ho zabili. Alebo, keď už teda neurobil ani to a zomrel, čakala som ešte, že aspoň Mária zabije China, Tonyho vraha, alebo napríklad zabije od žiaľu seba. Inak, to som ani zďaleka nebola jediná, čo to očakávala.“ :)

## Bonusové postrehy „teenage-divákov“ :)

- Stoličky v kine boli tvrdé a muzikál dlhý.
- Bolo to celkom trápne, keď sa postavy rozprávali a zrazu si začali len tak spievať. Keď si to predstavím v realite, asi by to bolo dosť divné.
- Mária a Tony sa nepoznali ani 2 dni a už chceli spolu utiecť. Kto by chcel utiecť s človekom, o ktorom nevie ani základné veci?
- Tony zabil Márii brata a ona ho napriek tomu milovala, divné.
- Príbeh skončil zvlášť. Zaujímalo by ma, čo by sa ešte dialo ďalej, čo bolo potom s Máriou a s ostatnými. Nebude pokračovanie?! ...



## Mojím predkom bol majiteľ Oravského hradu!

V škole na hodine dejepisu sme sa učili o rodokmeni a moja mamina mi porozprávala o tom našom. Máme doma rodokmeň zo strany starkého, maminho otca, ktorý už nežije. Volal sa Vladimír.

Rodokmeň vypátral a zostavil jeho bratranec Tonda, ktorý žije v Česku a jeho rodičia boli Slováci, ktorí odišli do Česka za prácou v bani. Rodokmeň sa mu podarilo zistiť spätne až do roku 1400.

Môj prastarký Jozef pochádzal z Oravského Podzámku a mal 9 súrodencov. Žili v skromných pomeroch v oravskej drevenici, na ktorú sme sa boli s rodičmi pozrieť. Mám aj jej fotku.



Ďalšie pátranie po rodokmeni zaviedlo uja Tonda až **na Oravský hrad**.

Zistil, že **naším predkom bol aj Ján z Dubovca**, ktorý sa narodil okolo roku 1508 a bol povýšený do šľachtického stavu – bol mu udelený titul GRÓF (podobne ako jeho potomkom). Tento titul sa dedí z pokolenia na pokolenie, mužom zostáva doživotne, žena oň príde, keď sa vydá.

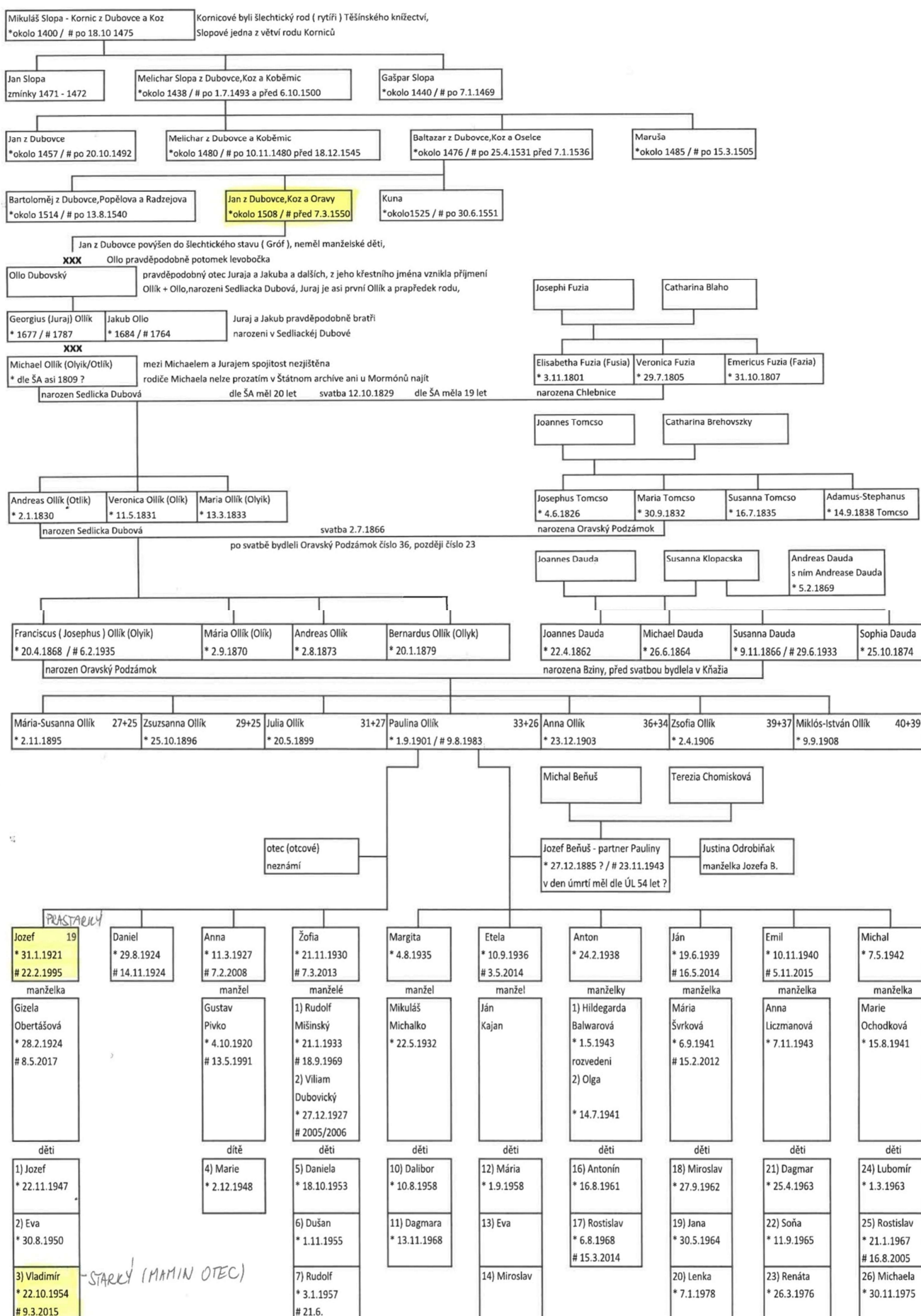
Ján z Dubovca sa nikdy neoženil, ale mal deti. **Oravský hrad získal v roku 1534** od kráľa Ferdinanda I., ktorý ho vymenoval za hlavného župana Oravy a kastelána Oravského hradu. Prestaval jeho opevnenie a dostaval časť horného hradu. Pri prestavbe sa zameriaval na zlepšenie obrany hradu. Vybudoval okrúhle bašty, terasy na umiestnenie diel, druhú bránu a padací most. Prepojením hradného brala a strednej časti hradu vybudoval obytné krídlo, ktoré sa doteraz nazýva **Palác Jána z Dubovca**. **Hrad mu ostal až do jeho smrti r.1546.**

Ján z Dubovca sa zapísal do dejín ako dobrosrdečný človek, ktorý nezneužíval svoju moc a vo svojom testamente zanechal 9000 zlatých svojmu služobníctvu.

Nie každý sa môže pochváliť, že pozná svojich predkov pred viac ako 600 rokov. Vypátrať rodokmeň tak ďaleko do minulosti totiž vôbec nie je jednoduché. Hľadať v archívoch, dokumentoch a rôznych iných historických zdrojoch chce čas a trpezlivosť. A pre mňa je história mojej rodiny o to zaujímavejšia, že moji predkovia boli dôležitou súčasťou histórie Oravy a Slovenska.



# RODOKMEŇ RODINY SIMONKY ŠUNÍKOVEJ



## ROZHOVOR S TALENTOM

Je len ôsmačka, no v rukách má už teraz veľký výtvarný talent, s ktorým vie, ako narábať. Nad dielami, ktoré vytvorí, od úžasu krúčia hlavou aj mnohí učitelia. Krásne reprezentuje školu vo



výtvarných súťažiach a robí jej dobré meno. Výnimočný talent, ktorý by nemal ostať bez povšimnutia.

## MAŤKA KLÁTIKOVÁ

**Aké boli tvoje začiatky v kreslení?**

Kresliť som vždy kreslila, teda, aspoň som sa o to snažila. Ale tak vážnejšie som sa tomu začala venovať, keď som mala jedenásť a prišlo obdobie online vyučovania. Rozprávková postavička Beruška bola správna voľba pre prvý pokus kresby. Taký vážnejší, vážnejší než domček so stromčekom. A potom to už išlo.

**Vidíš v tejto oblasti aj svoju budúcnosť?**

Moju budúcnosť v kreslení asi nevidím, ale ako koníček popri škole to nie je zlý nápad.

**Čo kreslíš najradšej?**

Najčastejšie a najradšej kreslím ceruzkou čierno-biele tváre. Vyhovujú mi, či už kvôli času, miere vynaloženej námahy, ale aj kvôli technike. Nemyslím tým však, že dielo mám za pár hodín. Vytvoriť ho vo formáte A3 mi zaberie približne 30 hodín. Pri kreslení to však na druhej strane nie je zase až tak veľa. :)



**Tvoje diela vyzerajú dokonale. Máš sa ešte vôbec v čom zlepšovať?**

Učiť sa mám toho ešte veľa, keďže v kreslení nie som a nikdy nebudem dokonalá. Ale najlepšie sa človek naučí z vlastných skúseností, pokusov, omylov i úspechov. Techniky pri ceruzkách či štetcoch sa môžu meniť, preto sa dá stále napredovať a zdokonaľovať sa.

**Môžeš nám prezradiť aspoň nejaké diela, ktoré si už za tie 2 roky nakreslila?**

Do zbierky mojich prvotín patria napr. tváre hercov ako RDJ (Robert Downey Jr.) či Tom Holland, kresba tváre modelky Cary Delevingne, portrét Matúša Čáka

Trenčianskeho, Alexandra Dubčeka či pani učiteľky Markovej. Niektoré moje portrétované tváre sú ale vymyslené, teda len z mojej fantázie, a tie nemajú pomenovanie.

## A ako Matku vidí jej pani učiteľka výtvarnej výchovy Beáta Marková?

„Martinka Klátiková, talentovaná autorka krásnych výtvarných prác! Nenápadné dievčatko medzi svojimi rovesníkmi.

Piaty ročník bol pre Martinku ročníkom niečoho nového vo výtvarnom svete. Tak, ako pre všetkých ostatných žiakov v jej triede. Tiché a skromné dievčatko, ktoré plnými priehrškami nasávalo nové vedomosti a poznatky na hodinách výtvarnej výchovy. S ľahkosťou prechádzala jednotlivými zadaniami a technikami. Každým rokom umelecky rástla, hlavne vďaka svojej usilovnosti, trpezlivosti a svojej precíznosti. Krásne výtvarné diela vytvárala s jej vlastnou snahou a nápaditosťou.

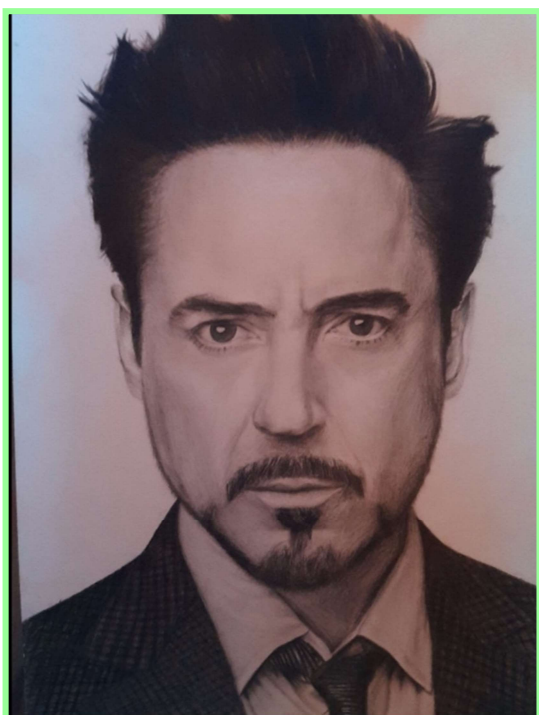
Vrcholom jej doslova umeleckého posunu bola



To hlavné poďakovanie za reprezentáciu školy jej však patrí za dosiahnuté ocenenie v celoslovenskej výtvarnej súťaži Matúšov štetec, v ktorej zobrazila vernú kópiu kresby Matúša Čáka Trenčianskeho tak, ako si ho pamätajú naše dejiny. Ďakujeme, Martinka, a srdečne blahoželáme!



samoučba kresby tváre počas dištančného vzdelávania. Svojimi úžasnými prácami obohacovala nielen výtvarné súťaže, ale prispievala i k propagácii významných osobností v čase ich jubileí. Patrí jej za to veľká vďaka.



Vo svojej triede však Matka nie je jediná výtvarne nadaná. Má veľa esteticky a výtvarne zdatných, šikovných a cieľavedomých spolužiakov, vždy ochotných zapájať sa do tvorivých aktivít, súťaží či pomáhať pri výzdobe triedy a školy. Aj tým patrí veľké poďakovanie za snahu a nie lacný prístup k výtvarnému umeniu.“



## Postup starších žiakov do okresného kola v malom futbale nebola celkom náhoda!

Nedávno sa našej škole, ktorá je zameraná skôr na basketbal, podarilo niečo, čo by mnohí asi nečakali. My, staršie žiačky, sme vyhrali obvodové kolo v malom futbale a postupujeme do okresného kola.

Dňa 17. 03. 2022 sa uskutočnilo školské kolo v malom futbale starších žiakov na ZŠ Školská, Handlová. Celkovo sa hrali 3 zápasy. Hralo sa 2-krát 15 minút systémom každý s každým. Naš prvý zápas sme vyhrali, keď sme zdolali ZŠ, Školská, Handlová výsledkom 6 : 4. Druhý zápas bol pre nás náročnejší, keďže sme už boli mierne vyčerpané. Nakoniec sa nám so ZŠ Gašpara Drozdu Chrenovec-Brusno podarilo remizovať 2 : 2 a stali sme sa víťazkami turnaja. Boli sme všetky neskutočne nadšené, nemohli sme uveriť tomu, že postupujeme do okresného kola. V šatni sme si na počesť výhry a postupu dali aj víťazný pokrik.

Ako kapitánka musím vyzdvihnúť celý tím. Všetky sme odvedli neskutočný výkon. Osobitné poďakovanie patrí našej brankárke Nelle Bei Kňazovičovej za vychytenie mnohých možných gólov. Verím, že do okresného kola nastúpime s bojovým nasadením a podáme v ňom dobrý výkon.

Góly – Arbetová (3), Petrányi (3), Smoreková (1), Gogová (1).

Simona Arbetová, 9. ročník



Výhra v obvodovom kole však nebola len taká náhoda, lebo nám pomohla malá výhoda. V tíme sme mali hráčky, ktoré sa futbalu venujú alebo venovali pravidelne. A ako sa dostali k tomuto typickému chlapčenskému športu a čo pre ne znamená?

### SIMČA ARBETOVÁ:

„K futbalu ma priviedol môj ocino, bývalý brankár Handlovej. Jemu vďačím za to, že ma naučil všetky základy, pravidlá a že mi ukázal, že futbal je viac ako len hra. Vďaka nemu sa futbalu venujem dodnes a mám do budúcnosti veľké ciele.“

Určite sa športovým smerom budem uberať aj naďalej. Moje prihlášky na stredné školy patrili práve športovým školám, na ktorých sa môžem venovať popri štúdiu aj futbalu. Ešte donedávna som nehrala za žiadny klub, ale na školskom



turnaji si ma všimol tréner žiakov a junioriek FC Baník Prievidza. Navrhol mi, či nechcem hrať za Baník Prievidza. Tak som sa šla pozrieť na tréning a ponuku som následne prijala.

Kolektív a tréneri sú veľmi dobrí a aj tréningové procesy sú v klube na vysokej úrovni. Zatiaľ sa mi tam darí. Čakajú nás v budúcnosti ešte rôzne zápasy a verím, že si pôjdeme zahrať aj o majstra ligy. Naš posledný zápas sme hrali v Trenčíne na hlavnom štadióne na Sihoti. Po prvom polčase sme prehrávali 1 : 3, ale v druhom polčase sa nám podarilo otočiť skóre na 4 : 3, takže sme si odniesli domov 3 body. Dúfam, že prídu aj ďalšie úspechy a že sa mi bude vo futbale aj naďalej dať.“

### NELKA BEA KŇAZOVIČOVÁ:

„Futbalu som sa venovala viac ako 3 roky a túto moju skúsenosť by som nevymenila za nič na svete. Ten pocit adrenalínu, radosti a strachu, keď vybehnete na ihrisko, je niečo neopísateľné. Jednu chvíľu sa cítite, akoby ste zdolali vrchol sveta, inokedy sa môžete cítiť, akoby ste padli na úplne dno. Nato sú však s vami na ihrisku vaši spoluhráči, ktorí vám to pomôžu prekonať. Predsalen, futbal nehráte sami za seba, ale ako tím, ktorý spolupracuje a snaží sa vydať zo seba všetko. Byť v kolektíve, kde vám ľudia vyhovujú a rozumiete si s nimi, je podľa mňa jeden z najdôležitejších faktorov vo futbale aj v kolektívnom športe všeobecne. Ak hráte v tíme s ľuďmi, s ktorými si nerozumiete a ktorí vám nevyhovujú, potom sa to odzrkadlí aj na ihrisku.“

Preto som nesmierne vďačná, že som v obvodovom kole



v malom futbale dievčat mohla hrať v dobrom tíme s úžasnými spolužiačkami. Bola radosť sledovať, ako sme sa navzájom podporovali a tlačili sa dopredu. Bolo krásne znova okúsiť všetky tie pocity, ktoré človek zažíva pri tejto hre. A aj keď dnes už futbal aktívne nehrám, v mojom srdci si navždy udrží výnimočné miesto.“

## NOVINKY Z DIELNE ŠKOLSKÉHO BASKETBALOVÉHO KLUBU

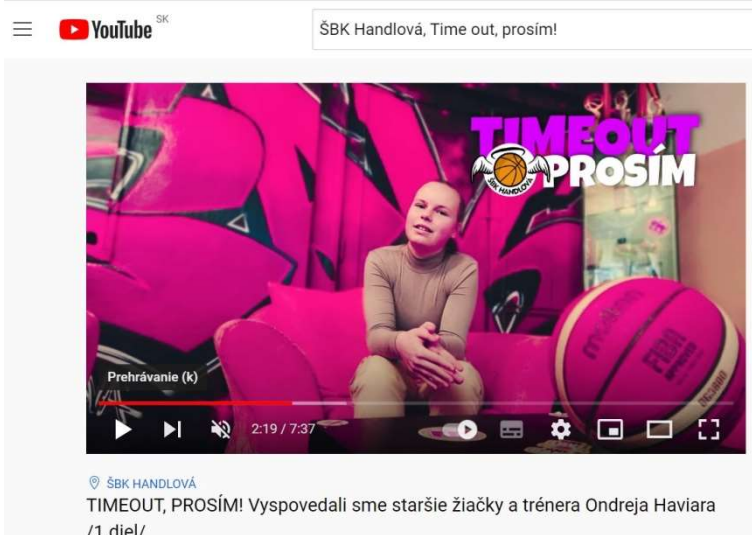
Dva roky sme pre koronu poriadne nemohli trénovať v telocvični a nemohli sme ani hrať basketbalové zápasy proti iným tímom. Mali sme veľa online tréningov a aj sme plnili rôzne online výzvy a zapájali sa do súťaží, ktoré vymýšľali tréneri ŠBK. Od januára 2022 ale už zase môžeme normálne trénovať a hrať zápasy. Konečne. Lebo už nám to všetkým chýbalo.

Do nového štartu prišiel aj náš ŠBK s viacerými novinkami.

### 1. TIME OUT, PROSÍM!

Sú to videorozhovory s hráčmi a hráčkami ŠBK a aj s trénermi. O basketbale, o tréningoch, zápasoch a pocitoch z nich. Ale aj o škole a o plánoch do budúcnosti.

V prvej časti vyspovedali aj mňa. ☺ Mala som stresy z toho, že poviem niečo zle. Alebo že nebudem vedieť, čo mám povedať. Ale nemajte stresy, je to úplne fajn.



### 2. LIVE STREAM ZÁPASOV

Ide o priamy prenos zo zápasov, ktoré sa hrajú v našej telocvični. Super vec. V telocvični sa hrá a vy si to môžete pozrieť aj v pohodlí domova. Ak to nestihnete, nebuďte smutní, záznam si môžete pozrieť hocikedy na YouTube ŠBK Handlová.

Nezabudnite však, že pozrieť sa na nás môžete prísť už aj do telocvične. A povzbudiť nás. ☺



### 3. PREDZÁPASOVÉ A POZÁPASOVÉ TLAČOVKY

Sú to videorozhovory, ktoré sa natáčajú v timeout zóne pred zápasom alebo po ňom. Účinkujú v nich hráči/hráčky ŠBK Handlová a tréneri. Redaktor sa ich pýta rôzne otázky, aké majú pocity pred zápasom, čo očakávajú od zápasu. A po zápase zase, aké majú dojmy zo zápasu, čo mohli vylepšiť. Tréneri hovoria o tom, ako sme hrali a čo bolo dobré a čo sme mohli zlepšiť. Tieto tlačovky si tiež môžete pozrieť na YouTube ŠBK Handlová.



Okrem týchto novín máme aj nové motivačné fotografie na stenách pri telocvični a v oddychovej Timeout zóne, aby sme nezabúdali, že basket je drina aj zábava.

Karolína Motúzová, 7. ročník

# Múzovanie v 7. C

**Kiara Hlivová**

**Vtáčik hľadá domov**



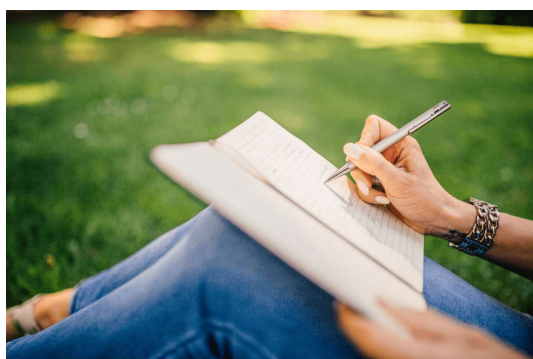
**Kde ty, vtáčik, hniezdo máš?  
Naspäť cestu či ty znáš?  
Hľadá márne cestu domov,  
uviazol v korunách stromov.**

**Veverička mu hovorí:  
„Zanechaj strom!  
Vyleť z hory!“  
Leť vysoko k oblakom!  
A kochaj sa pohľadom.“**

**Vtáčik zrazu čajku stretol.  
I do letu sa jej vplietol.  
„Čajka moja, kam mám ísť?“  
„Len leť rovno, uvidíš!“**

**Vtáčik letí. „Aha! Aha!  
Tam je asi moja mama!  
Budem doma, to som rád!  
Čaká ma môj kamarát!“**

**Doletel on k svojej mame.  
„Aha, tu je moje malé!“  
Tešili sa všetci spolu.  
Už nepôjde viac sám z domu.**



**Janka Fichelová - Február**

Myslím na hviezdy oblohy,  
prechádza mesiac pohody.  
Nie je deň, nie je noc,  
vidím že mi ideš na pomoc.

Láska, ochota, hnev,  
Valentín si chcel.  
Odvaha, snaha, šťastie,  
otváraš poznámky vaše.

Valentín je strach,  
srdce bije na poplach.  
Odrádza ma samota,  
pozerám spoza plota.

Sivá či modrá,  
stále dobrá.  
Slnko svieti na prah,  
s tebou sa stráca prach.

Ružovo-modré zore,  
pripomína pokojné more.  
Teplo či chlad,  
s tebou som vždy rád.

Osud sa točí okolo hviezd,  
ruže sú poblíž ciest.  
Hviezdy v očiach,  
radosť v srdciach.

Tmavá či svetlá,  
valentínska obloha je lesklá.  
Prekrásne čokoládové oči,  
čo láska sa v nich točí.

Kométy padajú,  
hrozby sa v láske strácajú.  
Nádej nám znášajú.  
A básne skladajú.

**Janka Ficelová****T r e t í**

*Oslavuje každá žena,  
biela, žltá a aj čierna.  
Nie je nutná zmena mena.  
Stačí „žena“, to je cena.*

*Koncom tohto mesiaca,  
učiteľstvo uctí sa.  
Je to veľké požehnanie,  
dávať deťom aj vzdelanie.  
V úcte si ich preto majme,  
vedomosti násávajúme.  
Čo nám dajú do vienka,  
nebude len spomienka.  
Bude ťa to sprevádzať,  
v správnu cestu navádzať.*

*Tretí je. Čo patrí k nemu?  
Prečítať si dobrú knihu.  
V knižnici ich veľa máš,  
stačí sa len začítať.*

*Sci-fi, horor, rozprávky,  
s fantáziou do diaľky.*

*Chvíľu smiech a chvíľu plač,  
len ju pevne v ruke stlač.  
Do konca ju dočítaš  
A hneď ďalšiu vyberáš.*

*Je tretí, tretí v poradí.  
A teplom srdce pohladí.  
(marec)*

**Janka Ficelová – MDD**

**Bolí ma bruško,  
chvíľu zas uško  
a v telke beží Macko Uško.**

**Nešla som do školy,  
nebudú úlohy.  
Tíško sa smejem,  
že sa ulejem.**

**Mama sa bojí, varí mi čaj.  
„Pokoje lež, tíško sa hraj.“  
Na čelo obklad dá,  
teplomer prikladá.**

**Ja sa však radujem,  
do školy nepôjdem,  
Z postele ale vstať  
určite nemôžem.**

**Mama ma prekukla, vraví len:  
„Dneska je tak vzácny detí deň.“  
V škole je veselo, pohoda, zábava,  
A pani učiteľka cukríky rozdáva.**

**Deti len hrajú sa, smejú sa, súťažia.  
Majú tam voľný deň a nič sa neučia.  
Mohla som aj ja pekný deň mať,  
Lež z postele teraz sa už neoplatí vstať.**



## Výtvarné spracovanie témy **POMOC HASIČOV PRI PANDÉMII**

Dva roky sme žili dobu, v ktorej sme veľmi veľa používali slová ako pandémia, obmedzenia, nesloboda. Asi najviac skloňované slová boli „covid, rúško, testovanie či pozitívny“. Všetko sa točilo okolo korony, ktorá nám zasiahla do života. Aj výtvarné súťaže, do ktorých sme sa ako škola zapájali, sa niesli v tomto duchu. Snažili sa však motivovať žiakov k tomu, aby nestvárňovali len smutné stránky, ale aj hrdinské činy ľudí, ktorí v tomto období pomáhali najviac.

V rámci **celoslovenskej súťaže detí vo výtvarnom prejave** mali naši mladí výtvarníci stvárniť tému **„Pomoc hasičov pri pandémii“**. Posledné mesiace preto zodpovedne pracovali na svojich výkresoch, aby ich mohli do konca marca poslať do súťaže. Pod dohľadom pani učiteľky Beáty Markovej vytvorili krásne diela a my veríme, že sa budú páčiť aj odbornej porote, ktorá ich bude v celoštátnom kole hodnotiť v mesiaci apríl 2022.

redakcia



# POMOC HASIČOV PRI PANDÉMII



Autorkami týchto prác sú:

Martina Klátiková (8. B),

Lillian Zemanová,

Laura Janšíková,

Anna Mária Jurčašáková,

Bianka Lagiňová,

Martina Kováčiková,

Alexandra Štecová

(všetky zo 7. B).



# V budúcom čísle nájdete ...

- ✓ Poznáme Vynikajúceho pedagóga aj TOP učiteľa 2022
- ✓ Skúšali sme zložiť školskú hymnu
- ✓ Písali sme list Exupérymu, lebo sa Malý princ vrátil
- ✓ Deviatacké sci-fi o budúcnosti pokračuje
- ✓ Basketbalové turnaje sa rozbehli
- ✓ Máme za sebou Testovanie 9
- ✓ Naši úspešní žiaci
- ✓ Žiaci z Ukrajiny a my – zvykáme si navzájom

Č.3

😊 ÚŠMEV 😊

Úsmev č.2 – 2021/2022 obsahovo a graficky pripravili:

**Šéfredaktorka:** Šárka Štupáková

**Redaktori a prispievatelia:**

Simča Arbetová, Nelka Kňazovičová, Karolína Motúzová, Janka Ficelová, Kiara Hlivová, Simonka Šuníková, Amália Štupáková, „finalisti z 9.B“ šikulky z 8. B a aj všetci tí, ktorí nechceli byť menovaní.

**Foto:** archív školy a ŠBK Handlová

**Kontaktná osoba:** p. uč. Katarína Štupáková (Messenger: koordinátorka ZŠMNHÁ)

Vyšlo v marci 2022 v elektronickej verzii a v tlačenej podobe v náklade 15 kusov.



Registrácia od 19.03.

LETO PLNÉ ZÁŽITKOV!



[www.SBKHA.sk](http://www.SBKHA.sk)